

Abstrakt:

Práce se zabývá diferenciací výuky ve školních vzdělávacích programech s ohledem na 1. stupeň základní školy. Jejím cílem je popsat podmínky a podoby diferenciaci výuky tak, jak jsou zakotveny ve školních vzdělávacích programech vybraných pražských škol a ověřit, zda a jakým způsobem jsou v praxi naplňovány. Zaměřuje se převážně na péči o skupiny žáků, pro které je diferenciaci značně žádoucí a kteří jsou běžně vzděláváni na základních školách. Jedná se o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami a žáky nadané. Praktická část práce přináší výsledky kvalitativního výzkumu v podobě kazuistik vybraných pražských základních škol, jejich školních vzdělávacích programů a realizace diferencované výuky v praxi. Kazuistiky obsahují popis funkčních a vyzkoušených modelů individualizace a diferenciaci v práci těchto škol. Z organizačních schémat diferenciaci, tak jak jsou popsány v teorii, jsou v praxi používány nejčastěji kombinace diferenciaci vnitřní – v rámci kmenových tříd – individualizací nebo i skupinově (někdy za pomoci asistenta pedagoga), a skupinové diferenciaci vnější, nejčastěji vznikající za účelem zvláštní péče, ať už o skupiny žáků se specifickými vzdělávacími potřebami nebo žáky nadané.

Klíčová slova: diferenciaci, individualizace, nadané dítě, školní vzdělávací program, žák se speciálními vzdělávacími potřebami